

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt: SDI 68/15

Teza: *Brak wskazania przez Sąd w uzasadnieniu, które z okoliczności stanowiły przesłanki łagodzące, a które wpływały niekorzystnie na wymiar kary, może stanowić zarzut niewspółmierności orzeczonej kary i prowadzić do uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.*

„[...] Niezależnie od tej zasadniczej przyczyny uchylenia orzeczenia w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, nie sposób też odmówić pewnej racji tym argumentom kasacji, gdzie podniesiono zarzut niewspółmierności wymierzonej kary. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że obwiniona co prawda nie sporządziła pisemnej opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, lecz udzieliła pokrzywdzonemu niezbędnych w tym zakresie informacji telefonicznych. Podkreślił Sąd, że obwiniona jako radca prawny reprezentujący z urzędu pokrzywdzonego - "miała pełne prawo na podstawie analizy danego przypadku dojść do przekonania, iż jakakolwiek próba wzruszenia (...) orzeczenia nie ma uzasadnienia". W tym zakresie Sąd powołał się na swobodę wykonywania zawodu radcy prawnego oraz samodzielność i niezależność radcy prawnego co do prowadzenia sprawy. Uzasadniając wymiar kary stwierdził Sąd jedynie, że rodzaj tej kary i jej wysokość "są adekwatne do popełnionego przez obwinioną czynu, biorąc pod uwagę dotychczasową postawę radcy prawnego oraz co istotne, jej postawę w trakcie toczącego się postępowania". Z kolei Wyższy Sąd Dyscyplinarny w pełni zaaprobował stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie. Podkreślił nawet, że obwiniona udzielając pokrzywdzonemu stosownych informacji - chociaż nie pisemnie - uczyniła to "wychodząc poza ramy sprawy prowadzonej z urzędu, proponowała klientowi inne rozwiązania, w tym drogę postępowania cywilnego i zwrócić się do Rzecznika Praw Obywatelskich". W ocenie tego Sądu - "biorąc pod uwagę charakter przewinienia, dotychczasową pracę zawodową obwinionej, jej wiek i aktualną sytuację zdrowotną i majątkową" - wymierzona obwinionej kara dyscyplinarna nagany z ostrzeżeniem jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i powinna odnieść w przyszłości zamierzone skutki prewencyjne. **Należy jednak zauważyć, iż Sądy obydwu instancji nie sprecyzowały, które z wymienionych okoliczności stanowiły przesłanki łagodzące, a które wpływały niekorzystnie na wymiar kary, co trafnie zarzucono w kasacji, chociaż wyartykułowano w sposób mało profesjonalny. Jeśli nadto uwzględnić fakt, że według ustaleń Sądu przewinienie dyscyplinarne obwinionej miało charakter natury formalnej, to zarzut niewspółmierności wymierzonej kary może wydawać się trafny. Dlatego też i tę kwestię winien rozważyć Wyższy Sąd Dyscyplinarny, rozpoznając ponownie sprawę w postępowaniu odwoławczym. [...]**”.